

Recurs contra la sentència del Suprem, camí del Tribunal Europeu de Drets Humans

written by Redacció Unilateral | 7 de març de 2020

El vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, va lamentar que es mantingui una “autèntica operació d'Estat, promoguda pels seus poders, per acabar amb les protestes cíviques i pacífiques en pro del dret a l'autodeterminació”. Mauri ho va dir ahir divendres en una roda de premsa a Madrid, després que l'equip d'advocats del president d'Òmnium, **Jordi Cuixart**, hagi presentat el seu recurs d'empara al Tribunal Constitucional, contra la sentència del Suprem que condemna a nou anys de presó al president d'Òmnium per defensar drets fonamentals. Es tracta del darrer pas abans de poder acudir a instàncies judicials europees, concretament, al **Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH)**. Malgrat que Mauri ha admès que tenen “poca o nul·la confiança” en els poders de l'Estat i la justícia espanyola, aquest recurs és necessari per esgotar totes les vies judicials abans d'anar a Europa, on s'espera trobar justícia “amb majors garanties jurídiques i democràtiques”. **“Mentre que l'Estat espanyol empresona líders socials injustament, Europa demana la seva immediata llibertat”**, va declarar Mauri, tot recordant els darrers posicionaments de Nacions Unides, del Tribunal de Justícia de la Unió Europea o de les organitzacions de drets humans més importants del món, com Amnistia Internacional o International Trial Watch.

Mauri va afirmar que “en el marc d'un Estat social i democràtic de dret, les protestes, reunions i manifestacions no poden ser enteses com a supòsits d'alteració de l'ordre públic, sinó com la lliure i democràtica expressió de la participació ciutadana”. En aquest sentit, va assegurar que el Tribunal Constitucional “hauria d'esmenar l'error històric que

suposa tenir vigent el delictes de sedició”, que segueix aplicant-se per castigar i erradicar les manifestacions pacífiques: **“El Constitucional té l’obligació de fer una interpretació democràtica del concepte d’ordre públic i dels drets fonamentals”**. El vicepresident d’Òmnium també va advertir els poders de l’Estat espanyol que “encara estan a temps d’evitar un altre ridícul davant la comunitat internacional”, i va defensar “la necessitat imperiosa d’una Llei d’Amnistia” que acabi amb totes les causes judicials contra els més de mil represaliats. Per la seva part, i des de la presó de Lledoners, el president d’Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va encoratjar la ciutadania a “continuar defensant drets humans”, i va assegurar que “la condemna del Suprem és un altaveu de la lluita per l’autodeterminació i de la resta de causes imprescindibles d’arreu del món”.

Segons l’advocat de Cuixart, Benet Salellas, aquest recurs d’empara també demana al TC que “declari inconstitucional el delictes de sedició”, ja que la forma en què és present al Codi Penal permet la seva utilització “com a instrument de repressió”. A més, Salellas va recordar que **“no existeix en cap altre país europeu un delictes de sedició com a Espanya” i que “cap país d’Europa castiga el dret a la protesta”** en aquests termes: “Aquest càstig, sota el concepte d’ordre públic, és un fòssil jurídic que únicament existeix a l’Estat espanyol”. L’advocat de Cuixart també va destacar que la definició del delictes que fa la sentència del Suprem és “idèntica” a la que feia la Llei d’Ordre Públic de 1959: “Facin vostès la comparació”.

Un recurs amb el suport de catedràtics i professors universitaris de tot l’Estat

El recurs, elaborat per l’equip d’advocats de Cuixart, ha comptat amb la col·laboració de catedràtics i professors d’universitat d’arreu de l’Estat espanyol, entre els quals el catedràtic de Dret Penal a la Universitat de Jaén, Guillermo Portilla; la catedràtica de Dret Constitucional a la

Universitat Autònoma de Barcelona, Mercè Barceló; i els professors de Dret Penal i Dret Constitucional de la Universitat de València, Javier Mira i Albert Noguera, que aquest divendres van estar presents en l'acte.

Tots ells van coincidir a remarcar que la concepció de l'ordre públic que manté **la sentència del Suprem vulnera clarament el dret fonamentals de reunió**. "El que s'ha fet és utilitzar el dret penal i administratiu per sancionar la protesta", va afirmar Portilla. Mercè Barceló va defensar que Cuixart no va delinquir en cap cas, sinó que "va exercir el seu dret de reunió". Per la seva part, Javier Mira va assegurar que allò que defineix la sentència són "supòsits de desobediència o de resistència passiva", i Albert Noguera considera que es veia clarament que el concepte d'ordre públic **"és més pròpia de règims autoritaris que de les democràcies"**.